

چه کسی تعطیل است؟

با این‌که درباره تعطیلی دوهفته‌ای (بخوانید نصفه‌نیمه) تهران و شهرهای قرمز مشابه و محدودیت‌های شهرهای زرد و نارنجی در سراسر کشور چند روزی است توضیحات زیادی از زبان مسؤولان مختلف گفته و شنیده شده، اما برخی ابهامات، تشکیک‌ها و حتی انتقاده‌ها به قوت خود باقی است که هم اصل ماجرای محدودیت‌ها را خدشه‌دار می‌کند و هم آدم را درباره کامل و درست اجراشدنشان به شک می‌اندازد.

بدر یکی از نخستین تردیدها را شخص فرمانده ستاد مقابله با کرونای تهران در دل ما کاشت؛ دیروز در جلسه ستاد فرماندهی مقابله با کرونا، جایی که علیرضا زالی که چند هفته است مدام از شیب صعودی کرونا در پایتخت می‌گوید این‌بار از شیب ملایم و روبه‌کاهش آمار مبتلایان در تهران گفت.

او اما قصد خوشحال‌کردن ما را نداشت بلکه آمده بود تا بیشتر-گله کند و در واقع حرف‌دل ماسانه‌ای‌ها را بزند. او گفت مشاغل گروه یک به ۱۵دسته تقسیم می‌شوند که این تنوع بالا با اصل تعطیلی کامل در تناقض است، همچنین حضور حداقلی کارکنان بخش دولتی و افزایش تراکم می‌تواند این طرح را با مشکلاتی روبه‌رو کند.

حرف‌های او را که ساده‌تر کنیم معنی‌اش این است که ستادملی به ظاهر محدودیت‌هایی را تصویب کرده ولی درعمل تکه‌های پازل را طوری چیده که محدودیت‌ها نه شدید، که مثل تشری نه چندان جدی به‌کودکی است.

فهرست مشاغل گروه یک در شهرهای قرمز از جمله تهران که از شنبه به بعد می‌توانند باز باشند واقعا غمبار است، شما هم که بخوانید احتمالاً حس علیرضا زالی و همه دلسوزان حوزه سلامت را پیدا می‌کنید: کارخانه‌های تولیدی، مراکز صنعتی و معدنی، کشاورزی، شیلات و خدمات وابسته، مراکز زیرساختی و حیاتی، مراکز تأمین و توزیع آب، برق، گاز، مدیریت پسماند، فعالیت‌های سوپرمارکت‌ها، میوه و تهویه هوا، پالایشگاه‌ها و جایگاه‌های عرضه سوخت، حمل‌ونقل عمومی کالا و مسافر بیرون شهری شامل ریلی، هوایی، جاده‌ای و دریایی، حمل‌ونقل عمومی درون‌شهری، ادارات و مراکز نظامی، انتظامی و امنیتی، امدادی و ستادی، فروشگاه‌های زنجیره‌ای، سوپرمارکت‌ها، میوه و سبزی‌فروشی‌ها، میادین میوه‌وتربه‌ار، مراکز تولید، نگهداری، توزیع و فروش محصولات غذایی و خدمات وابسته، مراکز تولید و عرضه فرآورده‌های لبنی نانوايي، مراکز بهداشتی، درمانی، امدادی، اورژانس و تأمین آمبولانس دولتی و خصوصی، داروخانه‌ها، مراکز و فروشگاه‌های دامپزشکی، پخش دارو، عطاری و داروهای سنتی، مراکز تهیه، تولید و توزیع مواد غذایی آماده و بیرون‌بر، خدمات اپراتورهای ارتباطی، خدمات الکترونیک و فعالیت‌های پستی، شرکت‌های خدمات اینترنتی اعم از تأمین‌کنندگان اینترنت، فروشگاه‌های اینترنتی و شرکت‌های خدماتی مبتنی بر اینترنت، رسانه‌های مکتوب و آنلاین، مراکز نگهداری و خدماتی سالمندان، معلولان، جانبازان، مراکز توانبخشی و مراقبتی، آسایشگاه‌ها، تعمیرگاه‌های انواع خودرو، لوازم خانگی، الکتریکی و الکترونیکی، فروشگاه‌های انواع قطعات و لوازم یدکی، فروشگاه‌های انواع مصالح ساختمانی و آهن‌آلات، کارگاه‌های صنعتی مثل جوشکاری و تراشکاری، چاپخانه‌ها، خشکشویی‌ها و آرامستان‌ها. اینها یعنی تقریباً همه مردم ایران.

نیاز به تمام گروه‌های خونی در کشور

بشیر حاجی بیگی، سخنگوی سازمان انتقال خون گفت: در سازمان انتقال خون به تمام گروه‌های خونی نیاز داریم و افرادی که دارای گروه خونی منفی هستند باید اقبال بیشتری برای اهدای خون داشته باشند چون فقط ۱۰ درصد مردم کشور مادرای گروه خونی منفی هستند. وی افزود: سازمان انتقال خون باید جوابگوی نیاز بیمارستان‌های کل کشور به خون و فرآورده‌های آن باشد. /ایلنا

شنبه، آغاز ۲ هفته تعطیلات کرونایی است؛ ۱۴ روزی که اگر بتوان

به‌خوبی مدیریتش کرد، می‌تواند باعث فروکش موج سهمگین کرونا شود

تعطیلات باپایان باز

✱ شمارش معکوس برای شنبه‌ای که انتظارش را ۹ ماه به دل کشیدیم آغازشده، شمارشی باکلی نگرانی، بیم و امید و البته ابهام، می‌ترسیم این شنبه هم مثل بقیه شنبه‌ها باشد، می‌ترسیم «حماسه» ای که به قول مسعود مردانی، پریشب در جاده‌های شمال افتاد و مردم حریصانه شال و کلاه کردندو مثل تورهای لحظه آخری، تخت گاز رفتند تا خوش بگذرانند، بازهم تکرار شود. ما بازهم دیدیم قانون و محدودیت‌ها چقدر راحت دور می‌خورند که چقدر راحت اگر پلیس از ۱۰ صبح یک روز عزم جرمیه مسافران جاده را بکند، مسافران چطور شب قبلش ساک و چمدان بسته می‌زنند به دل جاده‌ها و همه‌چیز را به مسخره می‌گیرند.

شنبه، اول آذر یا این هراس‌ها و دل‌زدگی‌ها پیش روی ماست، شنبه‌ای پر از وعده‌ووعید، پر از سختگیری‌هایی که زود باورها و امیدواران باوریش کرده‌اند و بدبین‌ها و لایبی‌کش‌ها، برایش ابرو بالا انداخته‌اند، عده‌ای تیزبین و نکته‌سنج هم مانده‌اند با مشت‌های ابهام و علامت سؤال.

راستی شنبه که بنیاید و پس فردا شود، ستاد ملی مقابله با کرونا درباره پرداخت کمک‌هزینه معیشتی به حدود ۲۰ میلیون نفر که کم‌درآمد و بی‌درآمدند تصمیم می‌گیرد. این را رئیس دفتر رئیس جمهور گفته، تصمیمی برای شنبه‌ای که هم تاریخی است، هم محکی خوب برای همه چیز.

مریم خباز

جامعه

مدرسه‌های خلوت

سوت وکوری مدارس با آغاز مهر شروع شد، اما تشدید کرونا و ملزم شدن کارمندان به دورکاری، یک خلوت پاییزی خاص به مدارس داد. از شنبه اما مدارس خلوت‌تر از همیشه می‌شود و آن‌طور که عبدالرضا فولادوند، مدیرکل آموزش‌وپروزش شهر تهران می‌گوید فقط یک‌سوم کادر اداری مدارس و کارمندان ادارات آموزش‌وپروزش به محل کار می‌روند که البته در شهرهای زرد و نارنجی ۵۰ درصد است. فرهنگیانی که از شنبه تا یک ماه تابع محدودیت‌های جدید هستند، وظیفه رفع اشکال، تهیه بسته‌های آموزشی درسنامه و همچنین رصد آموزش در کلاس‌های درس را به‌عهده دارند. همان‌طور که انتظار می‌رفت و باید هم چنین می‌شد علاوه بر مدارس، مهدهای کودک نیز از اول آذر به مدت دو هفته تعطیل است و سازمان بهزیستی براین تعطیلی نظارت می‌کند.

تأمین اجتماعی فقط برای ضرورت

برای کسانی که از شنبه رسماً تعطیل می‌شوند، ممکن است تصور اوقات فراغت پیش بیاید و دنبال کارهای عقب‌افتاده بروند که به‌احتمال کارهای اداری است. سازمان تأمین اجتماعی، اما با صدور اطلاعیه‌ای پیش‌دستی کرده و جلوی میل به انجام کارهای عقب‌افتاده را در ادارات تابعه گرفته است. از شنبه کارکنان ادارات تأمین اجتماعی نیز به‌عنوان زیرمجموعه دولت در شهرهای قرمز ازجمله تهران به‌صورت شیفتی حاضر می‌شوند و هرروز فقط یک‌سوم آنها پشت میز کارشان می‌نشینند. این سازمان در اطلاعیه‌اش اما شرح داده اگر برخی شهروندان تصمیم بگیرند برای پیگیری مسائل مرتبط با بیمه اقدام کنند، چون بیشتر کارمندان در محل کار نیستند و حضور مردم فقط باعث ازدحام می‌شود پس رسیدگی به امور فوری در اولویت قرار خواهد گرفت و انجام برخی اقدامات که پیگیری آن با تأخیر مشکلی ایجاد نمی‌کند، به‌وقت دیگری موکول خواهد شد. بر همین اساس سازمان تأمین اجتماعی به عرض ملت رسانده که جلسات هیات‌های رسیدگی به مطالبات و کمیسیون‌های پزشکی این سازمان نیز به‌وقت دیگری موکول شده است.

حرف نزنید لطفا

اگر همه کسب‌وکارها در شهرهای قرمز (جز مشاغل ضروری) و عمده مشاغل در شهرهای نارنجی تعطیل باشد، منطق می‌گوید ناوگان حمل‌ونقل عمومی نباید شلوغ باشد. تجربه ۹ ماه گذشته اما نشان داده نه مترو خلوت می‌شود، نه اتوبوس، به‌خصوص در تهران که معلوم نیست این‌همه مسافر در هر ساعت روز چه در سیردارند و کجا می‌روند که چه‌کار کنند.

در آستانه اعمال محدودیت‌های جدید در شهرهای قرمز و تیداری مثل تهران، اما رئیس سازمان اتوبوسرانی فقط یک کار از دستش برآمده و آن توصیه به مردم برای استفاده از ماسک، رعایت فاصله با یکدیگر تا جای ممکن و بازه‌تر و کاربردی‌ر، کمتر حرف زدن. محمود ترفع از مردم خواسته برای حفظ سلامت خودشان و دیگران از صحبت با کناردستی‌ها یا با تلفن همراه اکیداً خودداری کنند.

پشت توصیه او یک دلیل منطقی وجود دارد و آن این‌که با حرف زدن ذرات تنفسی حاوی ویروس می‌تواند منتشر شود، به قول ایرج حریرچی که یک‌بار در تلویزیون این جمله راگفت: «پنج دقیقه حرف زدن معادل یک‌عطسه است.»

اما مسؤولان کجاند که قصه‌های هزار و یک‌شب و قصه حسین‌گرد شبستری را در کابین اتوبوس‌ها و واکن‌های مترو بشنوند.

فوت ۹۱راننده تاکسی به علت کرونا

مرتضی ضامنی، مدیرعامل اتحادیه تاکسیرانی‌های شهری کشور گفت: تاکنون ۱۲۰۰ نفر از رانندگان تاکسی به ویروس کرونا مبتلا شده‌اند و از این تعداد ۹۱ نفر فوت کرده‌اند. وی افزود: درپی تشدید کرونا، اجرای طرح الزام فاصله‌گذاری اجتماعی و سلامت محیط کار در ناوگان تاکسیرانی شهری کشور برای رانندگان تاکسی و مسافران اجرا شد. وی عنوان کرد، با این‌که رانندگان تاکسی در بیشتر موارد از ماسک و دستکش استفاده می‌کنند، اما در صورتی که از ماسک استفاده نکنند با آنها برخورد خواهد شد. /ایرنا

دستور حمله به شمال

قدماتی ما گفته‌اند احترام امامزاده را متولی نگه می‌دارد، ما هم می‌گوییم احترام مصوبات ضدکروناایی را دولت و مسؤولان نگه می‌دارند. آخر این وضعی بود که سه‌شنبه‌شب در جاده‌های منتهی به کیلان و مازندران راه افتاد؟ بعدش ۱۰ صبح روز چهارشنبه که گفته بودند جلوی ورود پلاک‌های غریبومی به مراکز استان و خروج بومی‌ها از تهران و امثال آن را می‌گیرند، یکباره چه شد که راه‌ها مثل موم زیرپای مسافران نرم شدو هر که هر کجای خطه سبز شمال که خواست، رفت؟ چرا رئیس پلیس راه مازندران باید بگوید حجم زیادی از مسافر وارد استان شده‌اند؟ چرا او باید به حالت خواهش از مردم بخواهد که با توجه به احتمال بارش برف در محورهای کوهستانی از سفرهای غیرضروری خودداری کنند؟ مگر قرار نبود ۱۰ صبح دیروز یک نقطه طف باشد و مردم، پلیس را قاطع‌تر از همیشه ببینند؟ اگر جواب این سوال بله است، پس چرا سرپرست پلیس راهور مازندران دیروز گفت براساس اعلام فرماندهی راهور، این محدودیت لغو شد و این طرح از روز شنبه اول آذر اجرا می‌شود؟

آیا کسی لابه‌لای این تصمیم‌ها با ما و کرونا شوخی دارد یا این‌که اساساً کسی یا کسانی هستند که یکی به نعل و یکی به میخ زدن و معلق نگه داشتن مردم میان زمین و هوا را دوست دارند؟ البته این وضع در کشورمان عادی است و کمتر کسی دیگر شوکه می‌شود. چون در این ۹ ماه به قدری تجربه مشابه داریم و جاده‌ها چنان کاریکاتوری مدیریت شده‌اند که جایی برای بهت باقی نمانده است.

تقریباً هیچ‌گاه سفر رفتن در زمان اعمال محدودیت‌های کرونایی محال نبوده، حتی سخت هم نبوده چون یا نظارتی وجود نداشته یا این‌که روزنه‌ها برای فرار زیاد بوده. شهرهای کشورمان تقریباً همگی با ورودی‌ها و خروجی‌های متعدد ساخته شده‌اند و جز راه‌های اصلی، از راه‌های فرعی زیادی هم می‌شود به آنها رسید.

این خلأ در ۹ ماه گذشته هیچ‌گاه بر نشسته و هر وقت ستاد ملی مقابله با کرونا از محدودیت سفر حرف زد، مسافرت‌ها بدون دغدغه انجام شده است. آنهایی هم که بلد کار نبوده و به دام پلیس و جرمیه افتاده‌اند، به درجای نقره‌داغ نشده‌اند که دیگر مرتکب خلاف نشوند. همین شد که داستان مسافرت رفتن‌های جاده‌ای ادامه یافت و کرونا تا دورترین نقاط کشور سفر کرد؛ در حالی که در همه ماه‌های گذشته بدون کمترین استرس نیز می‌شد از طریق زمین، دریا و هوا با قطار، کشتی و هواپیما جابه‌جا شد.

بسته‌های بحث‌برانگیز

کاری به این نداریم که روز شنبه، ستاد ملی مقابله با کرونا پرداخت کمک‌هزینه معیشتی را به حدود ۲۰ میلیون نفری که کم‌درآمد و بی‌درآمدند وعده داد (یعنی همان چیزی که رئیس دفتر رئیس‌جمهوری وعده‌اش را دیروز داد) ولی همین‌که حسن روحانی، رئیس‌جمهوری نیز روز گذشته درباره‌اش حرف زد، یعنی که قطعاً چهرهایی درراه است. او دیروز از پرداخت کمک‌هزینه ماهانه به مبلغ ۱۰۰ هزار تومان و وام یک‌میلیون‌تومانی به خانوارهای نیازمند خبر داد و حتما جزئیاتش را برای شنبه گذاشت، کمکی مالی که حتی اگر شنبه تصویب هم بشود، خرده کمکی است که فقط مثل یک چسب زخم، یک خراش را آرام می‌کند، نه زخم‌های عمیق اقتصادی خانواده‌های نیازمند را.

به‌هرحال اما این اندازه حمایت هم از هیچ بهتر است و چون عده‌ای می‌دانند چشم‌گروهی از مردم کشور دنبال همین خرده کمک‌هاست بساط کلاهبرداری را پهن کرده‌اند که چرایی و چگونگی‌اش را علی محمد رجبی، رئیس مرکز تشخیص و پیشگیری از جرایم سایبری پلیس فتای ناجا توضیح داده است. به گفته او، مجرمان سایبری با تفسیق شیوه‌های شهروندان و فعالان اقتصادی به ثبت‌نام در گرگ‌های جعلی برای دریافت حمایت‌های اقتصادی دولت، قصد دارند اطلاعات بانکی و هویتی آنان را سرقت کنند که برای این کار از پیام‌های جعلی در شبکه‌های اجتماعی استفاده می‌کنند. پس مراقب باشید در این روزهای کرونایی یک درک به بقیه دردهایمان اضافه نشود، به‌خصوص این‌که مدتی است سامانه ثبت‌نام دریافت کمک‌هزینه معیشتی نیز مسدود است و شاید عده‌ای به این دلایل راحت‌تر به دام کلاهبرداران بیفتند.

ابهام‌های مهلک

هرچه سفرهای مردم به سمت شمال و آنچه فهرست بلندبالای مشاغل که در شهرهای بحران‌دنه قرمز تعطیل نیستند، بر سر ما آورد قابل وصف نیست. آنچه اینها با ما کردند به قدر کافی مهلک بود و لازم نیست چیز دیگری اضافه شود تا حس بدمان بدتر شود، ولی از شنبه ترسیده‌ما به دلایل دیگری نیز وحشت داریم، به خاطر مشت‌ی ابهام که هیچ کس به آنها پاسخ نداده، شاید برای این که پاسخی برایش نداشته. همه می‌دانیم از روز شنبه چه در شهرهای قرمز و چه در شهرهای نارنجی فقط کارکنان دولت دورکار می‌شوند و این دورکاری تقریباً خوب و بی نقص اجرا می‌شود. اما بخش خصوصی چه؟ چرا کسی درباره پرسنل این بخش صحبت نمی‌کند؟ البته مسؤولان همیشه گفته‌اند که بخش خصوصی رانمی‌شود در قید و بند قرار داد، مثل ماجرای الزام اما تا آنجا که بی‌جوشدیم ۹ ماهه زامان که تقریباً هیچ کدامشان زیر بار نرفتند؛ اما مگر کرونا میان بخش خصوصی و غیرخصوصی تفکیک قابل می‌شود؟ فعلاً دلمان خوش است به یک جمله ایرج حریرچی، معاون کل وزارت بهداشت که گفته است اگر دورکاری چه در بخش خصوصی و چه دولتی درست اجرا نشد، رنگ بزنید به سامانه ۱۹۰ و شکایت کنید. باشد ما زنگ می‌زنیم و شکایت می‌کنیم ولی رسیدگی به عهده چه کسی باشد، به عهده همان‌ها که تابه حال خطا را دیده و از آنها گذشته‌اند؟ این اما تنها ابهام آزاردهنده محدودیت‌های جدید نیست. نمی‌دانیم مسؤولان می‌دانند از چند روز پیش که منع تردد شبانه را طراحی کردند و فقط به تاکسی‌های شهری و آنلاین اجازه کار در این ساعات‌ها را دادند، چند نفر به متقاضیان تاکسی‌های اینترنتی اضافه شده. ما آمار نداریم اما تا آنجا که بی‌جوشدیم خیلی‌ها می‌خواهند در قالب راننده این قبیل تاکسی‌ها مجوز بگیرند و پلاک‌شان را به این هویت جدید ثبت کنند تا دوربین‌ها و احیاناً پلیس آنها را جریمه نکند. این یکی از بدترین ضعف‌هایی است که تا به حال در طرح‌های ستاد ملی تجربه‌اش کرده ایم.

و اما اگر آمار وزارت بهداشت و تکرار این آمار از زبان رئیس‌جمهوری را قبول کنیم که ۱۵درصد علت انتقال ویروس کرونا، دورهمی‌های خانوادگی و دوستانه است؛ چرا لابه‌لای تصمیم‌های ستاد هیچ راه‌حلی برای کنترل این اجتماعات نمی‌بینیم؟ شاید مسؤولان بگویند با ممنوعیت تردد شبانه جلوی این رفت‌وآمدها را می‌گیریم اما اگر مردم سوار تاکسی، اتوبوس یا مترو شدند یا پای پیاده خودشان را به دورهمی‌ها رساندند آن وقت چه؟

آداب تردد شبانه

بالین‌که برخی متخصصان عفونی کشورمان هنوز رابطه‌ای میان منع تردد شبانه و کنترل کرونا نیافته‌اند و اشخاصی مثل مینو محرز آن را بی‌فایده توصیف کرده‌اند، اما اگر منع تردد از ساعت ۴ شب تا ۴ صبح روز بعد در کنار بقیه محدودیت‌ها قرار بگیرد و سختگیری‌ها هم سختگیری باشد، نه چیزی برای خالی نماندن عریضه، می‌تواند مؤثر باشد.

به‌هرحال از شنبه اول آذر همه‌کسانی که در شهرهای قرمز و نارنجی زندگی می‌کنند، باید باید بگیرند در این شش ساعت در خانه بمانند و با خودروی شخصی تردد نکنند. چون علاوه بر این که از دید آدم‌های قانون‌مدار، متخلف تلقی می‌شوند به دام قانون و جرمیه هم می‌افتند، این جملات را تیمور حسینی، جانشین رئیس پلیس راهور ناجا گفته و جزئیات داده که از پس فردا هرکسی قاعده بشکند و از ساعت ۴ شب تا ۴ صبح تردد کند، دوربین‌ها پلاکش را ثبت کرده و در شهرهای قرمز برایش یک‌میلیون تومان و در شهرهای نارنجی ۵۰۰ هزار تومان جریمه می‌نویسند. در این میان یک «اما» وجود دارد و در مورد کسانی است که به دلایل موجه شغلی ازجمله شب‌کار بودن باید تردد کنند. حسینی می‌گوید این افراد باید با خودشان یا کارفرمایشان پلاک خودروی آنها را به فرمانداری‌ها یا پلیس هر استان اعلام کند تا قبض جرمیه برایشان صادر نشود و اگر به‌اشتباه جریمه شدند، بتوانند اعتراض کنند و جریمه‌هایشان از سیستم پاک شود.